

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

PG VII G 025/19/14

Do druku nr 2131

Warszawa, dnia 13.2.2014 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 14.02.2014

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Przepraszam Pana

Nawiązując do pisma z dnia 16 stycznia 2014 r. nr GMS-WP-173-14/14, przy którym przekazano poselski *projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego*, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Celem *projektu* jest usprawnienie funkcjonowania stosowanej na gruncie prawa cywilnego instytucji, tzw. protokołu elektronicznego, sporządzanego za pomocą urządzeń utrwalających dźwięk albo obraz i dźwięk.

W § 1 pkt 1 projektu zaproponowano dodanie do art. 9 § 1 k.p.c. zdania drugiego, zawierającego normę statuującą m. in. uprawnienie stron i uczestników do ubiegania się o udostępnienie im dokumentów zawierających informacje o sprawie, w tym protokołów i pism – także za pośrednictwem systemu teleinformacyjnego. Natomiast projektowana zmiana art. 9 § 2 k.p.c. ma umożliwić stronom i uczestnikom postępowania otrzymanie z akt sprawy zapisu nie tylko samego dźwięku, ale również obrazu, po spełnieniu określonych w przepisie *a contrario* warunków.

W uzasadnieniu *projektu* wskazano, iż posłużenie się zapisem dźwięku i obrazu ułatwi stronom sporządzanie pism procesowych w oparciu o tego rodzaju dokumenty elektroniczne.

Projektowana zmiana co do zasady zasługuje na akceptację. Wydaje się jednak koniecznym zwrócenie uwagi na pewne możliwe negatywne konsekwencje

wprowadzenia takiej regulacji, a mianowicie, możliwość naruszenia dóbr osobistych uczestników postępowania w postaci ich wizerunku.

W § 1 pkt 4 projektu zaproponowano nowelizację art. 324 § 1 k.p.c. w sposób obligujący sąd do przeprowadzenia w toku narady przed wydaniem wyroku, oprócz głosowania m. in. nad mającym zapaść orzeczeniem, również nad jego uzasadnieniem, jeżeli ma być wygłoszone (zamiast głosowania nad orzeczeniem i zasadniczymi powodami rozstrzygnięcia, tak jak w aktualnie obowiązujących przepisach). Dodatkowo § 1 pkt 5 projektu przewiduje uzupełnienie przepisów art. 326 § 3 k.p.c. o zdanie trzecie, wskazujące sądowi, iż w razie wygłoszenia uzasadnienia na posiedzeniu nie podaje się zasadniczych powodów rozstrzygnięcia.

Projektodawcy nie uzasadnili proponowanych w pkt. 4 i 5 zmian, tymczasem po analizie ich treści nasuwają się wątpliwości, związane z użytymi w zdaniu drugim art. 324 § 1 k.p.c. i art. 326 § k.p.c. terminami: „zasadnicze powody rozstrzygnięcia” i „uzasadnienie wygłoszone”, które wydają się być tożsame co do znaczenia prawnego.

Należy przypomnieć, że w przypadkach wskazanych w Kodeksie postępowania cywilnego, sąd ogłaszając wyrok podaje jego sentencję oraz ustne uzasadnienie, a obowiązujący przepis art. 326 § 3 k.p.c. określa minimalną jego zawartość – zasadnicze podstawy rozstrzygnięcia.

Wprowadzane do art. 326 § 3 k.p.c. zdanie trzecie o treści: „W razie wygłoszenia uzasadnienia na posiedzeniu nie podaje się zasadniczych powodów rozstrzygnięcia”, wywołuje wątpliwości, co zawierać miałyby to uzasadnienie, jeżeli nie nawet owe zasadnicze powody (a raczej podstawy) rozstrzygnięcia.

Podobna sytuacja dotyczy projektowanego zdania trzeciego w art. 324 § 1 k.p.c., który reguluje przebieg narady sędziów przed wydaniem orzeczenia, na której odbywać się ma głosowanie nad „...zasadniczymi powodami rozstrzygnięcia lub uzasadnieniem, jeżeli ma być wygłoszone...”.

W pkt. 11 § 1 projektu proponuje się zmianę brzmienia art. 525 pkt. 2 k.p.c., poprzez wprowadzenie dopuszczalności otrzymania przez osoby wskazane w zdaniu pierwszym art. 525 k.p.c. – m. in. zapisu obrazu i dźwięku z akt sprawy.

Oceniając powyższy przepis należy podtrzymać zastrzeżenia przedstawione w odniesieniu do projektowanego art. 9 k.p.c. (§ 1pkt 1 projektu).

Tytułem uwag końcowych należy zwrócić uwagę na błąd redakcyjny, który znalazł się w § 1 pkt 8 i 10c projektu. W obu przypadkach omawia się ten sam przepis Kodeksu postępowania cywilnego - art. 387 § 3 k.p.c. - tylko różne jego jednostki redakcyjne. Zważywszy na kolejność przepisów występujących w systematyce wewnętrznej Kodeksu postępowania cywilnego pkt 8 winien zostać wykreślony.

Z piśmieniem
A. Seremet

Andrzej Seremet